DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . . Mk. 270
miesięcznie . . . . Mk. 100

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 40 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 25.

Nr. 35. | Lublin, dnia 23-go września 1922 roku. | Rok II.

Egzemplarz

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni: w Wydziale Opieki Społecznej Marja Grobelna, nauczycielka, od 1 września r. b wobec przejścia na etat nauczycielki państwowej.

W Wydziale Zaopatrywania Petronela Domrazkowna, sekretarz komisji Aprowizacyjnej od 10 września r. b. na skutek likwidacji wydziału.

W Wydziale Budownictwa inżynier Agenor Smoluchowski, inspektor budownictwa od 1 października r. b. na własne żądanie.

Urlopowani: w Wydziale Zdrowia Publićznego (Dział Sanitarny) Dr. Marcin Garbaczewski, Naczelny lekarz Miejski na 10 dni; w Wydziale Budownictwa inżynier Agenor Smoluchowski, inspektor budownictwa na 9 dni.

Powrócili z urlopu: w Wydziale do Spraw Ogólnych Konstanty Majewski, st. pomocnik referenta, Zbigniew Czarkowski, dziennikarz główny, Jadwiga Karwacka, st. kancelistka, Józef Nakonieczny, Wawrzyniec Kałużny, Władysław Piekutowski, Antoni Klimek i Andrzej Bartuzik, woźni, w Wydziale Opieki Społecznej Wacław Zysk, kancelista; w Urzędie Mieszkaniowym: Ludwik Krzymowski, p. o. inspektora, Stanisław Radomski, kontroler; w Wydziale Zdrowia Publicznego Dr. Leonard Chomicz, lekarz dzielnicowy, Jadwiga Waleszyńska, pom. referenta; w Wydziale Finansowym Adam Błażejewski i Jan Sobieszczański, kanceliści, Wincenty Piwowarski, Antoni Dudonis i Stefan Niedzielski, poborcy podatku wwozowego, wszyscy we właściwym czasie.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 12-go września—uchwalono:

Przyjąć do wiadomości ogólny projekt regulacji rzeki Bystrzycy, w związku ze sprawą młyna B-ci Krausse.

Na podstawie odnośnej uchwały Rady Miejskiej polecić Wydziałowi Budownictwn wnioski swe przedłożyć Okręgowej Dyrekcji Robót publicznych w Lublinie; co do szczegółów regulacji, polecić Wydziałowi Budownictwa

jaknajściślejsze porozumienie się i spółpracę z Okręgową Dyrekcją Robót Publicznych, ostateczne zaś decyzje Magistrat poweźmie po uzgodnieniu poglądów Wydziału Budownictwa w tej sprawie z Dyrekcją Robót Publicznych.

(Posiedzenie 13-go września—uchwalono:

1. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskie następującym:

„Rada Miejska uchwala następujący

STATUT
podatku od lokali

DZIAŁ I.

O zasadach opodatkowania

§ 1. Na mocy art. 21—26 ustawy z dn. 17/XII 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. Ust. Nr. 2 poz. 6) oraz na mocy §§ 20—26 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29/IV 1922 r., celem wykonania ustawy z dnia 17/XII 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. Ust. Nr. 34 poz. 294), zgodnie z ustawą z dnia 14/27 maja 1893 r. o podatku mieszkaniowym, ogłoszoną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu — załącznik III do § 30 wyżej wymienionego rozporządzenia — Rada Miejska uchwali pobierać podatek od lokali w obrębie miasta Lublina na następujących zasadach:

§ 2. Wysokość podatku od lokali wymierzonego na 1922 r. wynosi (wysokość stawek określi Rada Miejska) faktycznego komornego lub wartości czynszowej lokalu. Po zmianach ustawy o ochronie lokatorów stawki podatku będą ustalone w myśl przepisów ustawy o zasileniu finansów miejkich.

§ 3. Podatek od lokali opłacają osoby fizyczne i prawne zajmujące lokale podlegające podatkowi.

§ 4. Podatkowi od lokali podlegają z wyjątkami, wskazanemi w § 5, mieszkania, zakłady przemysłowo-handlowe lub inne ubikacje bez względu na to, czy mieszkania lub ubikacje są wynajęte, bądź oddane do użytku bezpłatnie, bądź też znajdują się w domu własnym.

§ 5. Podatkowi nie podlegają:

a) pomieszczenia świątyń, otwartych dla ogółu poszczególnych wyznań,

b) lokale zajmowane przez instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne, z wyjątkiem lokali, odnajmowanych lub oddawanych przez te instytucje do użytkowania i przynoszących dochód,

c) lokale w domach nowowybudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. — przez lat dziesięć od wprowadzenia lokatorów.

d) zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim, i inne osoby, należące do składu poselstw i misji, przez konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów i agentów konsularnych, będących poddanymi tego państwa, które ich mianowało, jeżeli z państwem tem Polska zawarła konwencję co do spraw konsularnych, albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg, oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misji lub konsulatów.

§ 6. Przypadającą na każdego kontrybuenta kwotę podatku (§ 3) określa się podług wysokości komornego, opłacanego za zajmowane przez niego lokale ze wszystkiemi przynależnościami wozownie, stajnie, lodownie, ogrody i t. p. z wyłączeniem opłaty za umeblowanie i opał, oraz za inne świadczenia wymienione w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. Ust. R. P. r. 1921 Nr. 4 poz. 19), jak długo ustawa ta obowiązuje.

§ 7. Jeżeli jedna osoba zajmuje kilka lokali w jednym domu, to należną od niej kwotę podatku oblicza się podług łącznej ceny tych lokali.

§ 8. Za cenę lokalu wynajętego uważa się rzeczywiste roczne komorne za ten lokal

§ 9. Jeżeli do ceny komornego jest włączona opłata za opał, to dla określenia kwoty podatku od lokali z ceny tej potrąca się 15%.

UWAGA: Na czas obowiązania ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. r. 1921 Nr. 4 poz. 19), opłatę za opał i za inne świadczenia, które potrąca się z komornego § 8, określa się według tejże ustawy.

§ 10. Wartość czynszową lokalu, zajętego przez właściciela domu lub oddanego przez niego innej osobie do bezpłatnego użytkowania, określa się podług rocznego komornego, które było płacone za ten lokal, gdy był wynajmowany, lub podług ceny najmu podobnych lokali.

Określenia wartości czynszowej dokonywa Magistrat przy pomocy osobnej komisji, którą do tego celu się powołuje — komisji paryfikacyjnej. W skład tej komisji wchodzą delegaci Magistratu i właściciel lokalu lub jego zastępca; właściciel (zastępca) ma prawo powołać na swój koszt rzeczoznawców.

§ 11. Kwotę podatku określa się corocznie na podstawie ceny lokalu, zajmowanego przez kontrybuenta 15 grudnia roku poprzedzającego.

§ 12. Na mocy deklaracji osoby, która zmieniła lokal przed dniem 7 marca w tem samem mieście, na taki, od którego należy się mniejszy podatek, wysokość należnego podatku określa się według komornego nowo zajętego lokalu.

D Z I A Ł II

O sposobie ustanawiania podatku

§ 13. Ogólny zarząd podatkiem od lokali w mieście należy do Magistratu.

§ 14. Wymierzanie i ściąganie podatku od lokali wykonywują urzędy i organy miejskie.

§ 15. Każdy właściciel domu lub zastępująca go osoba (dzierżawca lub administrator domu) winien corocznie, najpóźniej 7 stycznia, dostarczyć do właściwego urzędu miejskiego, według ustanowionego wzoru, spis wszystkich znajdujących się w domu ubikacji mieszkalnych (lokali) z oznaczeniem:

1) nazwiska i stanowiska lokatorów, jak również osób, którym właściciel domu dał lokale bezpłatnie;

2) wysokości komornego w myśl ustawy z dn. 18/XII 1920 r.

3) przybliżonej ceny najmu lokalu, który zajmuje sam właściciel, jak również lokali, które oddaje on innym osobom do bezpłatnego użytkowania —(§ 10.)

§ 16. Za niewykonanie żądań, wyłuszczonych w § 15 właściciele domów, lub zastępujące ich osoby ulegają karze pieniężnej do 10000 mk.

§ 17. Oznaczone w poprzednim 16 paragrafie kary nakłada się na mocy uchwały Magistratu. Uchwałę Magistratu komunikuje się osobie, na którą nałożono karę, pozostawiając jej na uiszczenie kary dwutygodniowy termin od dnia zawiadomienia. Jeżeli do oznaczonego terminu kara nie będzie zapłacona, sprawę kieruje się do sądu pokoju właściwego okręgu.

§ 18. Wniesienie świadomie fałszywych zeznań oraz udzielenie fałszywych wyjaśnień w sprawie podatku od lokali przez inne osoby, karane będzie grzywną do wysokości 1000000 mk. Grzywnę na wypadek niemożności ściągnięcia zastąpi pozbawienie wolności na czas do trzech miesięcy.

Do orzekania powołany jest Magistrat. Od orzeczenia karnego Magistratu można odwołać się do Państwowej Władzy Nadzorczej Magistratu w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia karnego, a od orzeczdnia władzy nadzorczej—w tym samym terminie do miescowego sądu okręgowego, który rozstrzyga ostatecznie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się od wyroku sądów pokoju. Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia.

Odwołanie do władzy nadzorczej lub do sądu nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności.

O wykonanie kary pozbawienia wolności należy zwrócić się do sądu pokoju, który wydaje polecenie w tym przedmiocie po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia i bezskuteczności egzekucji na podstawie przesłanych mu w tym celu akt sprawy.

§ 19. Dane otrzymane na podstawie 15 paragrafu porównywa się z danemi posiadanemi lub zebranemi przez Magistrat.

§ 20. Po sprostowaniu i uzupełnieniu w miarę potrzeby otrzymanych danych Magistrat określa przypadające od płatników kwoty podatku i najdalej do 7 marca przesyła każdemu z nich osobne zawiadomienie zastępujące nakazy płatnicze.

§ 21. O ukończeniu rozsyłania zawiadomień płatnikom wywiesza się ogłoszenie w lokalu Magistratu i w innych miejscach oznaczonych przez Magistrat.

§ 22. Płatnicy mają prawo podawać do Magistratu reklamacje na nieprawidłowe wymierzenie przypadającej od nich kwoty podatku do dnia 7 kwietnia.

Do tegoż terminu mogą być podawane deklaracje co do określenia kwoty podatku według ceny najmu świeżo najętego lokalu.

§ 23. Uchwała Magistratu nieuwzględniająca podanej reklamacji może być zaskarżona przez płatnika do Urzędu Wojewódzkiego.

§ 24. Wzmiankowane w poprzednim paragrafie 23 skargi należy podawać do Magistratu. Skargi te z odpowiedniemi objaśnieniami przesyła się według właściwości.

Skarga, która wpłynęła do Magistratu, winna być przesłana do Władzy Nadzorczej najpóźniej w terminie dwutygodniowym od daty jej założenia.

§ 25. Podanie skarg z powodu nieprawidłowego określenia kwoty podatku lub określenia jej według ceny najmu nowowynajętego lokalu (§§ 22, 23) nie wstrzymuje zapłaty podatku.

D Z I A Ł III

O pobieraniu podatku.

§ 26. Listę płatników podatku od lokali z oznaczeniem przypadających od nich kwot podatku Magistrat oddaje najpóźniej 12 kwietnia w kasie miejskiej.

§ 27. W razie zmiany kwoty podatku wskutek reklamacji lub skargi płatnika Magistrat niezwłocznie wydaje rozporządzenie o wyłączenie z sumy podatku niewłaściwie oznaczonej przewyżki lub o umożenie nieprawidłowo ciążącej na płatniku zaległości.

§ 28. Podatek wpłaca się w kasie miejskiej w terminach kwartalnych: 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października.

§ 29. Podatek nie wpłacony przez zobowiązanego w ciągu dni czternastu po terminie płatności podatku, uważa się za zaległość, od której liczy się odsetki zwłoki w wysokości dwóch procentów od terminu płatności za każdy miesiąc zwłoki.

§ 30. Podatek winni ściągać właściciele realności wraz z komornem i innemi należytościami. Za pobór tego podatku otrzymują właściciele realności odszkodowanie w wysokości 5% od kwoty wpłaconej do kasy miejskiej.

W razie odmowy zapłaty, a najdalej w miesiąc po terminie płatności, winien właściciel lub jego zastępca donieść kompetentnej władzy o odmowie lub zwłoce, poczem następuje egzekuaja ze strony gminy. O ileby właściciel w oznaczonym terminie trzydziestodniowym nie doniósł o odmowie, obowiązek uiszczenia tego podatku przechodzi na właściciela z prawem regresu do lokatora.

Podatek pobrany przez właściciela realności od zobowiązanych lokatorów winien być wpłacony do kasy miejskiej w ciągu miesiąca po terminie płatności podatku po rygorem opłacania za każdy miesiąc zwłoki 5% odsetek zwłoki, licząc od terminu płatności.

Każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki liczy się jako pełny, a odsetki zwłoki oblicza się od sumy, podzielnej przez sto, przyczem 50 mk. i wyżej uważa

się za pełne sto marek, a sum do 50 mk., nie bierze się w rachubę.

Z sumy wpłaconej pokrywa się przedewszystkiem odsetki zwłoki i ewentualne koszta egzekucji, a następnie zaległość podatku.

§ 31. Magistrat ma prawo, na prośbę płatnika obarczonego liczną rodziną lub znajdującego się w trudnem położeniu wskutek ciężkiej choroby, utraty majątku lub zarobku i t. p., pozwolić na odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty podatku na każdą sumę bez doliczenia odsetek zwłoki, jak również umorzyć podatek, chociażby prośba była złożona po terminie wyznaczonym do zapłaty podatku.

§ 32. Na podstawie rozporządzenia Magistratu zwraca się nadwyżki wpłaconych sum podatku od lokali, a zaległości nieprawidłowo obciążające płatnika lub nie dające się wyegzekwować umarza się bez względu na ich sumę.

§ 33 Na rok 1922 Magistrat może w razie potrzeby odraczać lub przesuwać terminy przewidziane w statucie podatku od lokali.

§ 34. Prawo poboru podatku miejskiego od lokali na podstawie niniejszego statutu ustaje z dniem 31 grudnia 1923 roku.

Po upływie roku 1923 mogą być ściągane tylko zaległości podatku od lokali z lat 1922 i 1923.

* * *

2. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

„Rada Miejska uchwala podwyższyć stopy podatku od lokali, uchwalone na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 22/VI 1922 i pobierać takowe w 1922 r. podług skali następującej:

Od 1 i 2 pokojowych mieszkań, w wysokości 75% zasadniczego komornego lub wartości czynszowej, od trzypokojowych mieszkań—150%, a od czteropokojowych i większych lokali—w wysokości 300% zasadniczego komornego lub wartości czynszowej".

3. Wystąpić do Rady Miejskiej o zatwierdzenie następujących przepisów dla tragarzy:

PRZEPISY

Dla tragarzy ręcznych i z wózkami.

§ 1. Tragarzami (ręcznymi i z wózkami) mogą być osoby nie młodsze lat 18, nieposzlakowane, moralnego prowadzenia się i dokładnie znające miasto Lublin.

§ 2. Tragarze (ręczni i z wózkami) podczas zarobkowania winni nosić specjalne płócienne bluzy, koloru granatowego, posiadać kartę legitymacyjną i na czapkach właściwe znaki metalowe z numerem.

§ 3. Tragarze (ręczni i z wózkami) mogą znajdować się, bez względu na ilość w oczekiwaniu pracy, na wyznaczonych dla nich w tym celu stacjach.

UWAGA: Znajdującym się na stacjach przy dworcu kolejowym, wzbronione jest chodzenie do wnętrza dworca.

§ 4. O każdej zmianie miejsca zamieszkania tragarz (ręczny i z wózkiem) obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić Wydział Admin.-Przemysłowy Magistratu.

§ 5. Tragarze (ręczni i z wózkiem) za przeniesienie lub przewiezienia rzeczy, pakunków, towarów i t. p. otrzymują wynagrodzenie według umowy.

§ 6. Tragarze (ręczni i z wózkiem), spełniający dane im polecenie niedbale i niesumiennie, będą pozbawieni prawa zajmowania się tym procederem.

§ 7. Zabrania się tragarzom noszenia i wożenia rzeczy pakunków, towarów i t. p. po trotuarach i drogach dla pieszych.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów, niezależnie pozbawienia ich prawa zajmowania się tym procederem, będą pociągani do odpowiedzialności sądowej.

* * *

Posiedzenie 15-go września—uchwalono.

1. Skasować stanowisko kierownika ekonomatu miejskiego.

2. Asygnować i wstawić do budżetu W. O. S., tytuł „G", sumę mk.

991080 na pokrycie $^1/_3$ kosztów akcji dożywiania dzieci w m-cu wrześniu r. b.

3. Powiększyć od dnia 1 października r. b. kredyt na wydatki rzeczowe W. O. S. do 1500000 mk.

4. Wobec zamknięcia ochrony Nr. 9, zwolnić od dnia 1 września ochroniarki Marje Krzyżanowską i Janinę Grudzińską, wypłacając im jednorazowo trzymiesięczną pensję w/g poborów sierpniowych mk 203475.

5. Asygnować mk. 1717100 na budowę ustepów, mk. 432250 na ułożenie chodników i mk. 732585 na naprawę dachów w „Osadzie Dziecięcej I“ przy ul. Unickiej, — razem marek 288:935

Roboty wyżej wymienione Magistrat poleca wykonać w czasie jaknajkrótszym Wydziałowi Budownictwa.

6. W sprawie odszkodowania dla wdowy po b. mechaniku kamery dezynfekcyjnej przy szpitalu Jana Bożego. Stanisławy Oszastowej, utrzymać w mocy poprzednią uchwałę Magistratu odnośnie ustalenia słuszności pretensji i wysokości ewentualnego odszkodowania przez Inspektora Pracy, względnie Sęd.

7. Wynagrodzenie lekarzy, ordynacyjnych w ambulatorjum miejskim, podnieść od dnia 1 września r. b. z 600 do 1000 mk. za godzinę i wynikłą z tąd do końca roku różnicę w wysokości 299200 mk. wprowadzić do budżetu na rok bieżący.

8. Wynagrodzenie za kierownictwo ambulatorjum miejskiego, ustalić w wysokości 50000 mk. miesięcznie, licząc, od dn. 1 września 1922 r.

Z obrad Rady Miejskiej

Wyciąg z protokułu 22-go specjalnego posiedzenia Rady Miejskiej odbytego w duin 31 sierpnia 1922 r.

Komplet radnych 44.
„ członków M-tu 7.
Obecnych radnych 33.
„ członków M-tu 5.

Posiedzenie otworzyła przewodnicząca Vice-Prezes L. Zakrzewska, zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r. r. sekretarzy Kusyka i Szydłowskiego, oraz sekretarza kancelarji A. Klottową do prowadzenia protokułu.

W myśl art. 22 p. p. 3 i 7 ustawy o ordynacji wyborczej do Sejmu, dokonano wyborów po 3 członków i tyluż zastępców do obwodowych komisji wyborczych na terenie m. Lublina (*patrz ogłoszenie przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 26 umieszczone w Nr. 34 „Dz. Zarząd. m. Lublina“*), poczem posiedzenie zamknięto o godz. 21 m. 40.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*
Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

Rozporządzenia rządowe.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 20 lipca 1922 r.

w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu w przedmiocie wywłaszczenia lub zajmowania gruntów i materjałów do budowy i utrzymania dróg publicznych.

Na zasadzie art. 41 ustawy z dn. 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. r. 1921 Nr. 6, poz. 32) zarządza się odnośnie do artykułów 5 i 6 tej ustawy co następuje:

§ 1. Wywłaszczenie lub czasowe zajęcie na budowę lub utrzymanie drogi publicznej może dotyczyć gruntów albo materjałów stanowiących czyjąkolwiek własność, oprócz własności państwowej.

Przejęcie gruntów albo materjałów stanowiących własność państwową na budowę lub utrzymanie drogi państwowej może nastąpić dopiero po dokonanem w drodze urzędowej przekazaniu ich na ten cel.

§ 2. Gdy dla budowy drogi publicznej na podstawie zatwierdzonego projektu jej albo dla utrzymania drogi publicznej zachodzi potrzeba wywłaszczenia albo czasowego przymusowe

go zajęcia gruntów lub materjałów, t. j. o ile nie można tych przedmiotów uzyskać w drodze dobrowolnej umowy, winien właściwy zarząd drogowy złożyć za pośrednictwem odnośnego starosty wniosek o wywłaszczenie lub zajęcie do właściwego wojewody.

Zarząd drogowy w postępowaniu zmierzającym do wywłaszczenia lub zajęcia działa na mocy pełnomocnictwa tej władzy rządowej lub samorządowej, do której zakresu działania w myśl art. 10, 11, 12 i 13 powołanej ustawy należy wykonywanie budowy lub utrzymanie odnośnej drogi.

§ 3. Wniosek o wywłaszczenie lub zajęcie gruntów winien zawierać: a) umotywowanie potrzeby wywłaszczenia lub zajęcia gruntów, b) plany podlegających wywłaszczeniu lub zajęciu gruntów w podziałce katastralnej, o ileby zaś dla danej miejscowości jeszcze nie wprowadzono obowiązującej podziałki dla planów katastralnych—w podziałce 1 : 2000 lub większej, z oznaczeniem działek gruntów należących do poszczególnych właścicieli, i c) wykazy powierzchni tych działek w metrach kwadratowych, z wyszczególnieniem rodzaju kultury gruntów (orne, łąki, lasy, ogrody, nieużytki i t. p.) oraz opisem znajdujących się na nich budowli, tudzież wskazaniem całej powierzchni parcel, z których część ma być wywłaszczona lub zajęta (p. załącznik).

Wniosek o wywłaszczenie (zajęcie) materjałów winien zawierać: a) umotywowanie potrzeby wywłaszczenia (zajęcia) materjałów oraz b) wykaz tych materjałów, które winy być wywłaszczone (zajęte), ze wskazaniem, gdzie one się znajdują i do kogo należą, tudzież podaniem rodzaju, stanu obecnego i potrzebnej ilości tych materjałów.

Plany i wykazy należy zestawić według gmin i powiatów.

Osobno winny być zestawione plany i wykazy gruntów i materjałów stanowiących własność państwową potrzebnych do budowy lub utrzymania drogi państwowej, z podziałem według poszczególnych urzędów zarządzających temi gruntami lub materjałami.

Wniosek i wszystkie plany i wykazy winny być przesłane staroście w dwóch egzemplarzach (t. j. oryginalny z odpisami).

§ 4. Plany i wykazy dotyczące przejęcia na budowę lub utrzymanie drogi państwowej gruntów i materjałów stanowiących własność państwową starosta przesyła w obydwóch egzemplarzach wojewodzie, który w zasadzie załatwia sprawę co do przejęcia tych przedmiotów w drodze porozumienia z odnośnym państwowym urzędem II instancji.

Jeżeli porozumienie tą drogą nie będzie osiągnięte lub gdy decyzja przekracza zakres działania odnośnej władzy II instancji, władza ta winna sprawę przedstawić właściwej władzy centralnej.

Jeden egzemplarz dokumentów (odpisy) pozostaje w aktach tej władzy państwowej, która powzieła decyzję o przekazaniu gruntów lub materjałów na budowę lub utrzymanie drogi państwowej.

§ 5. Odnośnie do podlegających wywłaszczeniu lub czasowemu zajęciu przedmiotów nie stanowiących własności państwowej starosta przed przesłaniem wniosku wojewodzie wdraża postępowanie szacunkowe powołując komisję szacunkową.

Komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego w osobie starosty lub jego zastępcy i z trzech niezainteresowanych rzeczoznawców, o ile możności z pośród biegłych w sprawach mających być przedmiotem oszacowania stale ustanawianych bądź przez sąd, bądź przez inny urząd lub instytucję publiczną.

§ 6. Postępowanie szacunkowe odbywa się według następujących przepisów:

1) Dzień rozpoczęcia czynności szacunkowej winien być wyznaczony przed upływem 30 dni po otrzymaniu wniosku.

O dniu rozpoczęcia czynności szacunkowej oraz o kolejności szacowania starosta zawiadamia rzeczoznawców, powołując ich pisemnie do udziału w komisji.

2) O dniu rozpoczęcia i kolejności szacowania starosta conajmniej na 14 dni naprzód zawiadamia strony interesowane, mianowicie: a) zarząd drogowy, wzywając go, by delegował swego przedstawiciela, i b) właścicieli gruntów lub materjałów, które mają być szacowane, lub ich zastępców. Wezwania do osób prywatnych wystosowuje się za pośrednictwem zarządów właściwych gmin, a instytucje samorządowe zawiadamia się bezpośrednio.

3) W zawiadomieniach do właścicieli lub ich zastępców (p. 2) winny być wyszczególnione grunty lub materjały, których dotyczy zamierzone wywłaszczenie lub zajęcie, tudzież rodzaj i powierzchnia gruntów, względnie ilość materjałów.

Do dnia rozpoczęcia czynności szacunkowej interesowani mogą przeglądać w starostwie wniosek w przedmiocie zamierzonego wywłaszczenia lub zajęcia i wnosić przeciwko temu wnioskowi zarzuty, o czem wskazane wyżej zawiadomienia winny zawierać pouczenie.

(*Dokończenie nastąpi*).

Część nieurzędowa.

Zjazd Przedstawicieli Samorządowej Opieki Społecznej.

Komitet organizacyjny Zjazdu prosi nas o zaznaczenie, iż na posiedzenie tegoż Komitetu, odbytem w Wydziale Opieki i Pomocy Społecznej Magistratu m. st. Warszawy, w dniu 21-ym sierpnia r. b. uchwalono: odbyć Zjazd w dniach 29, 30 września i 1-ym października 1922 r.

Zjazd, jak wiadomo odbyć się miał w czerwcu lecz został odwołany, z powodu nieszczęśliwego wypadku, któremu uległa p. D. Kłuszyńska, Ławnik Magistratu w Łodzi, a pierwsza inicjatorka Zjazdu.

Celem Zjazdu szczegółowe zapoznanie się z projektem nowej ustawy o opiece społecznej, oraz zorganizowanie tejże opieki na przyszłość przy zjednoczonych wysiłkach całego narodu i sharmonizowanej pracy rządu, społeczeństwa i samorządu. jako głównego inicjatora w sprawach Opieki Społecznej.

Referaty na Zjeździe obejmują poszczególne działy Opieki Społecznej, oraz zajmą się stroną finansową opieki i omówieniem nowej ustawy.—Uczestnicy Zjazdu zwiedzać również będą zakłady opiekuńcze.

Referaty, wygłoszone na Zjeździe, oraz przyjęte przez Komisję referatową, będą wydrukowane w Pamiętniku Zjazdu.

Samorządy w liczbie kilkudziesięciu, zgłosiły już swój współudział, pożądanem by było, aby uczyniły to i inne, pozostałe, ze wszystkich dzielnic Polski.

Adres Komitetu Organizacyjnego: Warszawa Krakowskie-Przedmieście Nr. 60.

Ogłoszenia.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w 1920 r. Nr. 1066-99 na imię Szwarcman Sury.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w 1921 r. za Nr. 1507—156 na imię Gerssman Rywki-Ruchli.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lubliua za Nr. 3659/1919 r. na imię Klajnmana Icka Noecha.

TREŚĆ Nr. 35.

Dział Urzędowy Ruch służbowy. Z Obrad Magistratu. Z Obrad Rady Miejskiej **Rozporządzenia Rządowe:** Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 20 lipca 1922 r. w przedmiocie wywłaszczania lub zajmowania gruntów i materjałów do budowy i utrzymania dróg publicznych. **Część nieurzędowa:** Zjazd Przedstawicieli Samorządowej Opieki Spoecznej. **Ogłoszenia:**

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.